

SPOTKANIE W KONINIE

“Stworzyliście coś uniwersalnego”- mówi o filmie „Nasz Autyzm” Hanka, nie mam powodu nie wierzyć jej słowom. Ponieważ w jej spojrzeniu widzę duszę zmęczonej, ale wciąż silnej, zagubionej, ale nadal szukającej tej właściwej drogi do szczęścia kobiety. Ponieważ w moich oczach nadal czuję łzy wywołane monodramem pt. „Jutro będziesz królem” w wykonaniu Hanki. Ponieważ wiem, że nas – Hankę, Anię i Olenę, siedzących teraz przed całą salą widzów w Centrum Kultury i Sztuki w Koninie – łączy codzienna walka z niepełnosprawnością naszych dzieci, długa i niezbyt łatwa droga od rozpacz do nadziei. A ta nasza rozmowa jest trzecią częścią poniedziałkowego spotkania przedstawicieli SPOA „Dalej Razem”, twórców i bohaterów filmu „Nasz Autyzm”, członków Fundacji im. Doktora Piotra Janaszka PODAJ DALEJ w Koninie oraz zaproszonych gości – przedstawicieli miejskiej władzy, pracowników poradni psychologiczno-pedagogicznej oraz nieobojętnych na problem niepełnosprawności obywateli Konina.

Ale wszystko po kolei.

W tym roku SPOA „Dalej Razem” po raz trzeci wzięło udział w konkursie organizowanym przez grupę AXA i po raz trzeci otrzymało dofinansowanie na realizację projektu w ramach programu społecznego „AXA - Wspieramy Mamy”. Autorem i koordynatorem tego projektu została Anna Niezabitowska, jedna z bohaterek i współautorów filmu „Nasz Autyzm” zrealizowanego przez nasze stowarzyszenie w zeszłym roku również w ramach projektu AXA „Wspieramy Mamy” – „Autystycznie uzdolnieni. Mamy Historie!”. Projekcja naszego filmu w różnych miastach Polski, jest jedną z dwóch części nowego projektu pt. „Nasz Autyzm”, który realizowany jest od czerwca do grudnia 2009 i ma na celu przede wszystkim aktywizację matek osób autystycznych, zarówno tych, które uczestniczyły w poprzednich programach, jak i objęcie wsparciem nowych oraz promocję wiedzy o autyzmie.

Nasz pierwszy wyjazd z promocją filmu odbył się 21 września, odwiedziłyśmy Konin. Prawdę mówiąc, ja i Ania bardzo się denerwowaliśmy szykując się to tego wyjazdu jednak wszystkie nasze zmartwienia zniknęły przy spotkaniu z Zuzanną Janaszek-Maciaszek prezes Fundacji PODAJ DALEJ. W czasie bardzo miłej rozmowy przy pysznym obiedzie dowiedziałyśmy się od Zuzy o ich Fundacji.

Fundacja im. Doktora Piotra Janaszka PODAJ DALEJ jest młodą organizacją - powstała w lutym 2004. Jej inicjatorami są osoby sprawne i niepełnosprawne ze sporym doświadczeniem w pracy na rzecz społeczeństwa obywatelskiego. Fundacja powstała w hołdzie i zgodnie z ideami Doktora Piotra Janaszka, znanego społecznika i lekarza, który zginął tragicznie w grudniu 1998 roku. W ramach Fundacji PODAJ DALEJ działają:

- Centrum Wolontariatu (członek Sieci Centrów Wolontariatu w Polsce), które zrzesza wolontariuszy sprawnych i niepełnosprawnych w każdym wieku, szkoli ich i przygotowuje do pracy z ludźmi potrzebującymi pomocy;
- Doradcy Pierwszego Kontakt - wolontariusze niepełnosprawni, docierają do ludzi po wypadkach, którzy nagle stracili sprawność, pomagają im przystosować się do nowej sytuacji.
- Aktywna Rehabilitacja - zajęcia dla osób poruszających się na wózkach - nauka pokonywania barier na sali sportowej oraz w terenie, wzbogacona o treningi sportowe (koszykówka, tenis stołowy, rugby, boccia), basen, nurkowanie, obozy sportowe;
- Kluby Ucznia - zajęcia artystyczne, muzyczne, ruchowe, dogo- i hipoterapia, basen w czterech gminach - Krzymów (Paprotnia), Konin, Golina, Władysławów (Natalia).

Fundacja PODAJ DALEJ regularnie prowadzi treningi sportowe i zajęcia aktywnej rehabilitacji dla osób niepełnosprawnych, poruszających się przy pomocy wózka inwalidzkiego na sali gimnastycznej, basenie i w terenie. W ramach zajęć odbywają się również zajęcia z koszykówki, tenisa stołowego, boccia, nurkowania swobodnego; programy edukacyjne dotyczące integracji, niepełnosprawności, zagrożeń związanych np. ze skokami do wody na główkę, dla uczniów szkół i studentów wyższych uczelni; szkolenia dla wolontariuszy w zakresie specyfiki pracy wolontariusza, jego praw i obowiązków, ale także asystowania osobie niepełnosprawnej, pomocy psychologicznej, informacyjnej, udzielania pierwszej pomocy. Fundacja organizuje również: imprezy integracyjne i plenerowe dla dzieci pełno- i niepełnosprawnych, z miast i wsi; wakacje w formie kolonii i SZKOŁY PRZETRWANIA, przede wszystkim dla dzieci z ubogich rodzin; konferencje m.in. pod tytułem „Niepełnosprawny może więcej”, „Wystarczy chęci by uprawiać sport”, Fora Inicjatyw Pozarządowych; coroczne koncerty - podziękowanie dla sponsorów i sympatyków Fundacji PODAJ DALEJ (gwiazdą wieczoru w roku 2004 była Kasia Groniec, w roku 2005 Basia Melzer i Jacek Wójcicki, w 2006 MYSLOVITZ, w 2008 Nosowska). I podobnie do naszego SPOA, Fundacja PODAJ DALEJ co roku realizuje wiele projektów skierowanych na wsparcie osób niepełnosprawnych oraz ich rodzin.

Ze względu na lokalowe problemy naszego stowarzyszenia, nie była dla nas obojętną informacją, że Fundacja PODAJ DALEJ w lipcu 2007 podpisała umowę z Miastem Konin dotyczącą użyczenia budynku w Koninie, przy ulicy Południowej. Dobrze zdajemy sobie sprawę, że to ogromna szansa na rozwój, objęcie opieką większej liczby podopiecznych i wyszkolenie większej liczby wolontariuszy.

Po tej rozmowie pojechaliśmy do Centrum Kultury i Sztuki na spotkanie z już dobrymi znajomymi, a może nawet i przyjaciółmi. Przyjęcie było naprawdę w rodzinnej atmosferze. Jesteśmy bardzo wdzięczne Hani Kubackiej-Kujawińskiej i Zuzannie Janaszek-Maciaszek za tak świetnie zorganizowany wieczór, podczas którego trzy i pół godziny minęły w oka mgnieniu. Szczególnie dziękujemy Hani, tej wspaniałej matce 13-letniego autystycznego Krzysia, za niesamowite wrażenie, które wywarł na nas jak i na wszystkich obecnych na sali, monodram pod tytułem "Jutro będziesz Królem", w jej wykonaniu. Właśnie tym utworem sztuki teatralnej rozpoczęło się nasze spotkanie. W całkowitej ciszy, prawie nie oddychając, zaproszeni goście obejrzeni niezwykłą rozmowę matki z jej niepełnosprawnym synkiem. "Jutro będziesz Królem" to opowieść o niezwykłej miłości, determinacji i wierze w sens istnienia. Hania w niesamowicie realistyczny sposób oddała przeżycia oraz emocje, jakich doświadczyła jej bohaterka od pierwszych chwil życia swojego niepełnosprawnego dziecka. Zachwycone projekcją własnych przeżyć i uczuć w dramacie odgrywanym przez Hankę na scenie, nie słyszałyśmy nawet gwaru za oknem, gdzie odbywały się zajęcia dla dzieci.

Drugą częścią spotkania była prezentacja filmu „Nasz Autyzm”. Jak zawsze na pokazie naszego filmu, siedziałyśmy z Anią w pierwszym rzędzie i nasłuchiwałyśmy: czy widzowie reagują na to co dzieje się na ekranie? Czy śmieją się wraz z naszymi bohaterami? Czy zapłacze chociaż jedna osoba w odpowiedzi na nasze łzy? I czy westchną z ulgą, kiedy na końcu filmu nasze bohaterki powiedzą, że mimo wszystko jesteśmy szczęśliwi.. Mam wrażenie, że goście w tej sali potrafili zrozumieć wszystko, a nawet więcej, co udowodniła bardzo ciekawa rozmowa po filmie pomiędzy nami, a gośćmi – trzecia część tego spotkania.

Hania w tej rozmowie wzięła na siebie rolę dziennikarza. „Stworzyliście coś uniwersalnego”- tak zaczęła rozmowę, mając na myśli, że przeżycia, dylematy, emocje oraz cała filozofia życiowa naszych bohaterów - rodziców dzieci autystycznych, są bliskie i zrozumiałe rodzicom dzieci niepełnosprawnych z różnymi diagnozami. Co z kolei oznacza, że film ten pomoże zwrócić uwagę społeczeństwa, nie tylko na problemy, z którymi walczą rodziny dzieci autystycznych, ale również zwróci uwagę na trudności w życiu codziennym z jakąkolwiek niepełnosprawnością. Ania podzieliła się z nami tym, jaki terapeutyczny wpływ na życie naszych rodzin miał udział w stworzeniu filmu, jak wiele się zmieniło w naszej codzienności po nagraniu tych zdjęć. Ja opowiedziałam o niektórych ciekawych szczegółach pracy nad tym filmem. A potem nasza rozmowa w bardzo naturalny sposób przetworzyła się w odpowiedzi na pytania odnośnie terapii dzieci autystycznych, form nauczania, również o możliwości uczęszczania dziecka do publicznej szkoły, w dzielenie się doświadczeniem i emocjami. Cieszymy się, że obecni na spotkaniu rodzice dzieci niepełnosprawnych mieli okazję i odwagę powiedzieć głośno o swoich problemach i zmartwieniach zwłaszcza, że wśród gości byli pracownicy poradni pedagogiczno-psychologicznej i terapeuci oraz nauczyciele pracujący z ich dziećmi. Bardzo cieszymy się również z ilości osób, które chciały dostać płytę z filmem „Nasz Autyzm” po zakończeniu rozmowy.

Całe nasze spotkanie skończyło się słodkim poczęstunkiem i zapisywaniem do notatników kontaktów naszych nowych przyjaciół, a nawet partnerów.

Przypominając sobie nasze spotkanie ciągle myślę o słowach Hani: „Stworzyliście coś uniwersalnego”...Każda matka dziecka niepełnosprawnego codziennie wkłada całą swoją siłę i duszę w dostosowanie możliwości swojego synka lub córeczki do życia w wielkim świecie, stworzonym często bez uwzględnienia szczególnych potrzeb ich dzieci. Być może dzięki takim właśnie projektom jak „Nasz Autyzm” mamy okazję przyczynić się do stworzenia czegoś naprawdę uniwersalnego – świata, w którym ważne są potrzeby każdego bez względu na sprawność...

Tekst: Olena Kravchenko